

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΕΝΟΧΛΕΙ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ

**Και να που τόσα χρόνια μετά,
το πολυτεχνείο ακόμα τους ενοχλεί.**

Γιατί τι να πουν στους μαθητές που τους κόβουν τα όνειρα;

Που τους στοιβάζουν σε υπεράριθμες τάξεις, που τους ξεπατώνουν στην παπαγαλία και στις εξετάσεις, και όσους δεν "αριστεύουν" τους πετούν στην τεχνική εκπαίδευση και τους βάζουν να δουλεύουν από 15 χρονών. Πώς να μιλήσουν σε αυτούς για εξεγέρσεις;

Τι να πουν στους φοιτητές;

Σ' αυτούς που δουλεύουν για να σπουδάσουν, σ' αυτούς που τα παρατάνε, σ' αυτούς που παίρνουν ένα πτυχίο και δεν ξέρουν αν θα τους δώσουν δουλειά, σ' αυτούς που κάνουν μάθημα και ακούν τις κρότου-λάμπης των ΜΑΤ που περικυκλώνουν τη σχολή τους; Τι να πουν στη νέα γενιά που είναι καταδικασμένη σε μία περιπλανώμενη και «υποκατώτατη ζωή»; Πώς να τους μιλήσουν αυτοί για εξεγέρσεις;

Τι να πουν στους φτωχούς;

Τους ντόπιους εργάτες που τους ξεζούμισαν τόσα χρόνια για να πλουτίσουν κι άλλο τα αφεντικά τους. Που τους πήραν το μισθό και τον ελεύθερο χρόνο, που τους απέλυσαν μαζικά και τους έριξαν και το φταίξιμο γιατί δεν ήταν δήθεν καλοί και "άριστοι". Τους μετανάστες που τους έπνιξαν, τους στοιβάξαν, τους χώρισαν από την οικογένειά τους, τους έβαλαν να δουλεύουν στα χωράφια για μια μπουκιά φαί. Που τους ξεφτίλισαν. Για ποιά ανελευθερία και ποια χούντα θα τους πουν;

Τι να πουν στις γυναίκες;

Που παρενοχλούνταν σεξουαλικά κι αυτοί έκαναν πλάκα στα μεσημεριανά. Που βιάστηκαν και σκοτώθηκαν κι αυτοί αθώωσαν κυνικά τους θύτες. Που όταν εκείνες αμύνθηκαν αυτοί τις τιμώρησαν κίολας. Που δεν έχουν καν ίσες ευκαιρίες στη δουλειά.

Τι να πουν στα ΛΟΑΤΚΙ άτομα;

Που δεν μπορούν να εκφράσουν τον εαυτό τους ελεύθερα στο δρόμο. Που όσοι σκότωσαν τον Ζακ, δεν το έκαναν μία, αλλά δεκάδες φορές, βαφτίζοντάς τον κλέφτη, πρεζάκι, λέγοντας "καλά να πάθει".

Τι θα πουν σε όλους μας;

Ότι αξίζουμε μια καλύτερη ζωή; Όχι δα. Το ψάρι δεν βαφτίζεται κρέας. **Για ποια ελευθερία** θα μας μιλήσουν όταν σε κάθε προσπάθεια αντίστασης παρατάσουν τους επαγγελματίες τραμπούκους με χημικά και ξύλο στα τυφλά. **Για ποια δημοκρατία** θα μιλήσουν, που κυβερνούν με νομοσχέδια κατεπείγοντος, που ελέγχουν όλα τα κανάλια, που ό,τι διαφορετική φωνή υπάρχει την κυνηγούν με πρόστιμα και διώξεις. Τι θα πουν για το στρατό, που φέρνουν το ΝΑΤΟ και τα πολεμικά του σχέδια στο Αιγαίο, που βγάζουν φωτογραφίες στις κοινές ασκήσεις θανάτου για να δείξουν αμείλικτοι, που 10 μαθήτριες γελοιοποίησαν τις στρατιωτικοποι- μένες παρελάσεις τους και λύσσαξαν να τις διαπομπεύσουν. **Ό,τι και να κάνουν, η πολιτική που έχουν εφαρμόσει τόσα χρόνια που έκανε τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους δεν μπορεί να βαφτιστεί καλή**, όσο κι αν αυτοί ζητούν υπομονή για την ανάπτυξη που δήθεν θα φέρουν. Το μόνο που ελπίζουν είναι να μπορούν ακόμα να λένε "καθίστε φρόνιμα γιατί υπάρχει και η χούντα".

η κανονικότητα είναι το πρόβλημα.

Στην εποχή που ο πλανήτης έχει περισσότερους δισεκατομμυριούχους από ποτέ, που 2100 άνθρωποι αύξησαν τον πλούτο τους κατά 34% από το 2013 ως το 2018, τα χρόνια που για δισεκατομμύρια κόσμο η πραγματικότητα τους ήταν η κόλαση της φτώχειας και της ανεργίας, τα πράγματα δεν είναι κανονικά. Όταν 75 χρόνια μετά το τέλος του πιο αιματηρού πολέμου, τα σύννεφα του αρχίζουν να πυκνώνουν ξανά, οι κυρίαρχοι γυαλίζουν πανάκριβες πολεμικές μηχανές, αυξάνουν τους προϋπολογισμούς για εξοπλιστικά προγράμματα, γεννούν χιλιάδες νεκρούς και εκατομμύρια πρόσφυγες, τα πράγματα δεν είναι κανονικά. Το “τέλος της ιστορίας”, το ξεκίνημα του χρυσού αιώνα του καπιταλισμού, έμεινε από καύσιμα μόλις 30 χρόνια μετά και τώρα γυρνάει την ανθρωπότητα χρόνια πίσω.

Οι μεγάλες τεχνολογικές ανακαλύψεις είναι η βιτρίνα του σύγχρονου καπιταλισμού, καθώς είναι όλο και πιο δυσπρόσιτες για τα μεγαλύτερο κομμάτι της ανθρωπότητας, για τους ίδιους τους δημιουργούς τους, πόσο μάλλον για όσους έτυχε να μην γεννηθούν στην Δύση. Ένας κόσμος που αναβιώνει το τέρας του φασισμού, του εθνικισμού, του ρατσισμού και τροφοδοτεί διαρκώς τις μεταναστευτικές και προσφυγικές ροές. Αυτή είναι η κανονικότητα και η μόνη ρεαλιστική λογική που μπορεί να στηριχθεί από το κεφάλαιο, δεν είναι ένα νέο Αμερικάνικο όνειρο, αλλά το “δεν υπάρχει εναλλακτική”. Όμως, όλα τα παραπάνω δημιουργούν ένα μίγμα κοινωνικών ανισοτήτων που είναι εκρηκτικό και απρόβλεπτο. Και αυτοί που αναμειγνύουν τη φτώχεια, την κοινωνική δυσανεμία, τις αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις, το ρατσισμό....

...παίρνουν αυτό που τους αξίζει.

Όσο κι αν προσπαθούν όμως, οι λαοί δεν μένουν στο γύψο. Είναι αυτοί που κινούν την ιστορία με τους αγώνες και τις θυσίες τους. Είναι αυτοί που όπως μας διδάσκει και η εξέγερση του '73 μπορούν να ανατρέψουν και τα πιο σκληρά καθεστώτα. Μπορούν ακόμα κι όταν όλα φαίνονται ήρεμα και ομαλά στην επιφάνεια, να στρέψουν την οργή τους στον πραγματικό εχθρό, τις αστικές κυβερνήσεις, τους καπιταλιστές και την εξουσία τους, να φέρουν τα πάνω κάτω.

Από τις λαϊκές εκρήξεις στην Χιλή, τον Λίβανο, το Εκουαδόρ, μέχρι τα πρώτα νεολαιίστικα σκιρτήματα στην Ελλάδα, φαίνεται πως διεθνώς ξεκινάει ένας νέος γύρος ταξικής αντιπαράθεσης. Οι σύγχρονοι τύραννοι δεν είναι ανίκητοι, όσους στρατιώτες και να κατεβάσουν στο δρόμο, όσους διαδηλωτές και να σκοτώσουν, όταν οι δρόμοι φουσκώνουν από την λαϊκή αγανάκτηση ο φόβος περνάει στο δικό τους στρατόπεδο.

Το απελευθερωτικό μήνυμα του Νοέμβρη θα μένει ζωντανό όσο υπάρχει αδικία, φτώχεια, ανελευθερία. Για να νικήσει όμως οριστικά, χρειάζεται να γίνει έμπνευση για νέους αγώνες, που θα βάλουν στόχο να ζήσουμε αλλιώς, σπάζοντας τις αλυσίδες μια κοινωνίας που διαλύει την ανθρώπινη ζωή και τη φύση στο βωμό του κέρδους. Οι νέες κοινωνικές αναταραχές κωφορούν την δυνατότητα για τα απελευθερωτικά κινήματα της νέας εποχής. Για να νικήσουν όμως πρέπει να μην επαναληφθούν λάθη του παρελθόντος, η υποταγή στην λογική του μικρότερου κακού, ο πάθος θυσία κυβερνητισμός και συμβιβασμός με την Ε.Ε. όπως έγινε με την πολιτική πρόταση τύπου ΣΥΡΙΖΑ. Η εξέγερση του Πολυτεχνείου έρχεται για ακόμα μία φορά να μας θυμίσει πως ο μόνος δρόμος επιβολής κατακτήσεων είναι αυτός του οργανωμένου, εξεγερμένου λαού! Χρειαζόμαστε αγώνες που θα πηγαίνουν ως το τέλος, που θα οργανώνονται δημοκρατικά από τους ίδιους τους συμμετέχοντες και θα έχουν εκείνα τα πολιτικά καύσιμα που θα μπλοκάρουν την επίθεση του αντιπάλου και θα αναδεικνύουν την προοπτική μιας άλλης ζωής και οργάνωσης της κοινωνίας. Χρειαζόμαστε μια σύγχρονη αντικαπιταλιστική και κομμουνιστική αριστερά, για τις νικηφόρες επαναστάσεις και τον κομμουνισμό του 21ου αιώνα. Η ιστορία δεν τελείωσε, οι εξεγέρσεις του σήμερα έρχονται από το μέλλον!

// Για να μην “ξαναμπούν σε γύψο” οι δημοκρατικές κατακτήσεις και ελευθερίες του λαού.

// Για να ξαναγράψουμε το σημερινό «έξω το ΝΑΤΟ – έξω οι ΗΠΑ»!

// Να ξαναπιάσουμε το νήμα του Νοέμβρη βγαίνοντας στην πρώτη γραμμή της πάλης για να χάσει το κεφάλαιο δύναμη, πλούτο και εξουσία!

// Για τις εξεγέρσεις της εποχής μας!

ΝΕΟΛΑΙΑ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

nka.gr

οργάνωση της
ΑΝΤ.ΑΡ.Σ.Τ.Α.